

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA.....

A 167. 18

Somegyi népszöveget 2.

HÁZASÍTÓK, PÁROSÍTÓK

8 OLDAL

Fosszunk, fosszunk fosztó-lányok,
Ugy menjünk haza,
Ez a szegény Sipos Rozi
Nem mehet haza.

Küggük érte a Szücs Jánost,
Hogy vigy haza,
Hogy szívébe, kebelébe
Meggokolhassa.

Jár a legény jár,
Csörög a patkó,
Itthol vagy-e szívem Rozi,
Talán aluszol?

Nem aluszom én,
Nem is nyugszom én,
Mig nevedről meg nem mondod,
Ki vagy odaki?

Én vagyok kevé Szücs János,
Páratlan vagyok,
Gyere ki hát szívem Rozi,
Meggárosodok.

Zug az erdő, zúd a malom,
Nem tom, ki zugatja,
Kantler Jóska a lovát itatja.

Vig az maga, vig az lova,
Vig az paripája,
A Pál Juli hűen várja a sejemágyába.

A Pál Juli sejemágyát
Magosra vetette,
Kantler Jóska kis kalapját
rajta felejtette.

Hozd ki Juli a kalapom,
Tedd is fejembe,
Hogy ne süssön a fényes nap
ragyogó szemembe.

Andocs, Szücs Jánosné, 1913 és Kantler Józsefné, 1910.

Foszó-nóták
/házasítók/

Fosszunk, fosszunk fosztólányok,
Hogy mennyünk haza,
Ez a szegény Szücs Terike
nem mehet haza,
Küldjük érte Kintler Vincét,
hogy vigye haza,
Hogy szívébe, kabaléba megcsókolhassa.
Jár a legén, jár, csörög a patkó,
Itthol vagy-e szívem Teri,
Talán aluszol?
Nem aluszom én, nem is nyugszom én,
Még nevedről meg nem nődöd,
ki vagy odaki.
Én vagyok kevéll Kintler Vince,
páratlan vagyok,
Gyere ki hát szívem Teri, megpárosodok.

-
Elment a Vince kaszálni,
Nem tudott nagy rendet vágni,
Tudta a Terit szeretni,
Tudta is kedvét keresni.

Elment a Teri kapálni,
Nem tudott nagy göröd vágni,
Tudta a Vincét szeretni,
Tudta is kedvét keresni.

- Andocs, Asszonytársaság (Szücsné és kedvűje, Kintler Vincéné)

Sűrű meggyfa, bodor ága,
Nem láttam angyalom máma,
Talán beteg, vagy nem jöhet,
Vagy mást szeret, nem engömet.

Rozmaringnak ojjan a szokása,
Télen, nyáron zöld annak az ága,
Ha jelszárod, majd kizöldül,
Most vagyok szerető nélkül.

Elkéne indulni,
Meg kell házasodni,
De még az a kérdés,
Kit kéne elvenni,
Jaj,jaj,jaj,jaj,jaj,jaj,
Kit kéne elvenni?

Ha gazdagot veszek,
Mindig aztat hánnya,
Hogy az enyámból élsz
Ebatta hitványa,
Jaj,ja,jaj,jaj,jaj,ja,
Ebatta hitványa!

Hogyha szegényt veszek,
Azzal mit csináljak,
Egy koldusból kettőt
Tehát mér csináljak,
Ja,jaj,jaj,jaj,jaj,jaj,
Tehát mér csináljak?

Ha öreget veszek,
Az mingég szomorú,
Annak minden szava
Egy égháború,
Jaj,jaj,jaj,ja,jaj,jaj,
Egy égháború.

Ha fiatalít veszek,
Nem tud szőni-fonnyí,
Jaj,de szégen nekem
Pénzér gatyát venni,
Jaj,jaj,jaj,ja,jaj,jaj,
Pénzét ~~gatyát~~ venni.

Ez az egy reménység
Táplál ezután is,
Jó lesz a éegénység
Nekem otvábbra is,
Jaj,jaj,jaj,jaj,jaj,ja,
Nekem továbbra is.

Andoss, Szűcs Jánosné, 1913.

Gyön-gyön-gyön-gyön, gyöngyömnek száz forint az ára,
Szeret engem egy juhász, hogy menjek hozzája,
Sej, anyám a juhász furkósbottaé hadonász,
Azér, azér, azér, azér nem megyek hozzája.

Gyön-gyön-gyön-gyön, gyöngyömnek száz forint az ára,
Kéret engem kereskedő, hogy menjek hozzája,
Hej, anyám, a kereskedő, mindig másun kereskedik,
Azér, azér, azér, azér nem megyek hozzája.

Gyön-gyön-gyön-gyön, gyöngyömnek száz forint az ára,
Kéret engem egy szabó, hogy menjek hozzája,
Sej, anyám, a szabó mindég máshol huzogál,
Azér, azér, azér, azér nem megyek hozzája.

Gyöngyön-gyön-gyön, gyöngyömnek száz forint az ára,
Kéret engem kéményseprő, hogy menjek hozzája,
Sej, anyám, a kéményseprő mindig máshol sepergető,
Azér, azér, azér, azér, nem megyek hozzája.

Gyön-gyön-gyön-gyön, gyöngyömnek száz forint az ára,
Kéret engem egy hentes, hogy menjek hozzája,
Hej, anyám, a hentes mindig csupa véres,
Azér, azér, azér, azér nem megyek hozzája.

Gyön-gyön-gyön-gyön, gyöngyömnek száz forint az ára,
Kéret engem lakatos, hogy menjek hozzája,
Sej, anyám, a lakatos töke-pöcse maszatos,
Azér, azér, azér, azér nem menek hozzája.

Siófok, Nagy János, 1893.

A nénémet most kéreti cifra szabólegény,
Engemet is most kéret egy szegény szolgálégény,
Öröm a nénémnek cifra szabólegény,
Siralom énnékem szegény szolgálégény.

A nénémet most kísérik szép muzsikaszóval,
Engemet is most kísérnek egy nagy furkósbottal,
Öröm a nénémnek cifra szabólegény,
Siralom énnékem szegény szolgálégény.

A nénémnek most főzik meg a bornyu-huslevest,
Énnékem is most főzik meg a kolompérlevest,
Öröm a nénémnek cifra szabó legény,
Siralom énnékem szegény szolgálégény.

A nénémnek most teszik fel a bubos fejkötőt,
Énnékem is most teszik fel a korpameritőt,
Öröm a.....stb.

A nénémet most fektetik zöldszalagos ágyba,
Engemet is most fektetnek rongyos nyoszolába,
Öröm a.....stb.

A nénémet költögetik hatágú korbáncsal,
Engemet is költögetnek hajnali csolkokkal,
Siralom a nénémnek a cifra szabólegény,
Nagy öröm énnékem a szegény szolgálégény.

"Ezt a Csicsónétól tanultam, amikor a Baltonnál üldögéltünk,
és megmostuk a hátát és énekelgette nekünk ezt az éneket;
ugy hitták, hogy Csicsóné, nóta is van róla"

Kutiné szerint az alábbi nóta róla szól:
Csicsónénak három lánya,
Háromnak van egy szoknyája,
Csicsóné, angyalom,
De rád illik a csolkom.

A Csicsóné megy a hegyre,
Fehér kötény van előtte,
Csicsóné, angyalom,
De rád illik a cseőkom.
Csicsóné, Bazsóné,
Meg a csingertárosné.

Siófok/Vonyarcvashegy/Kuti Józsefné, 1885.

Elment Julcsa, elment a fonóba,
Kiesett kezéből az orsója,
Nincsen, aki aztat fölemelje,
Nincsen, aki Julcsát megölelje.

Elment Julcsa, el a bálba,
Kifonta a haját ezer ágra,
Rárakott magára csipkét, sejmet,
Mégis árulta a petrezsejmet.

Andocs, Huszár Imréné, 1928.

Elégett a Szalai csumája,
Benneégett szakajtóruhája,
A Szalai nem bánja csumáját,
Csak a cifra szakajtóruháját. :/:

Andocs, Huszárné, Szücsné, 1913.

Kinyílt a rózsa,
Hajlik az ága,
Nincsen, aki leszakítsa,
Csak úgy hervad rajta.
Szakítsd le Borka,
Kösd bokrétába,
Hadd tüzze a Györki Gyurka
Csárdás kalapjára.

A törökkoppányi Györki Gyurka unokája, Varga Ferencné/1928/
nagyapjától tanulta az éneket, amit a 30-as években Pátria-
lemezre is vettek.

Törökkoppány, Varga Ferencné, 1928.

Kis Katica, nagy Katica,
Mit ámottál az éccaka?
Nem álmodtam én, én egyebet,
Öszöm a csalfa szömödet.
Öszöm a csalfa halálod,
Még az éjjel veled hálok,
Hét országot összejár-ta-tároztam,
Párom rózsám, nem találtam.

Óhaj, de mél a Tisza széle,
De még mélebb a közepe,
Barna kislány ke-kek-kerülgeti,
Átül akar rajta mönni.

Átül akar rajta mönni,
Bazsarózsát szakajtani,
Bazsarózsa vi-vi-virágozzál,
Barna legény házasodjál,

Házasodj mög, ha mög akarsz,
Engöm végy el, maj ha akarsz,
Mer ha engöm el-el-elszalasztol,
Ijjen rózsát nem szakasztol.

Szállj le kakukk a kapurul,
Igyál vizet a lapurul,
Mer a lapu é-é-édesgyökér,
Az én rózsám ojjan, mint én.

1928

Szenna, Szabó Jánosné, 1911, Kiss Istvánné, 1892, Szabó Józsefné

Berzencébe mi történt?

Lány kéreti a legényt,
De a legény csak szabódozik,
Hogy ő nem házasodik.

A lány vászna szüttetlen,
Párnájába toll nincsen,
Dráva vizén van az ő tolla,
A vadgalamb/^{liba}kécsa/hordozza.

Berzence, Sánta Vendelné gyémántlakodalmában.

Kukorica, kendermag,
Hát te kislán kié vagy?
Nem vagyok én senkié,
Csak a szülke babámé.

Ha te tudnád, amit én,
Ki babája vagyok én?
Ahol szép lént látok én,
Erte élek, halok én.

Három bokor krumpliszárj
Három legény kurizál,
Nem kell nékem krumpliszár,
Csak az, aki kurizál. M

Három hordó borom van,
Mind a három csapon van,
Egyik édes, másik jó,
A harmadik savanyó.

Három bokor ribezli,
Három legény szemezi,
Nem kell nékem ribezli,
Csak az, aki szemezi.

Három bokorm saláta,
Három kislány gyomlálta,
Nem kell nékem saláta,
Csak az, aki gyomlálta.

Három tepsi pogácsa,
Három kislán csinálta,
Nem kell nekem pogácsa,
Csak az, aki csinálta.

Három hordó borom van,
Mind a három csapon van,
Egyik édes, másik jó,
A harmadik savanyó.

Erre gyere rézsám, nincsen zár,
Nincs is az ajtómon semmi zár,
Nyidva van az ajtó, begyűhetsz,
Bondva van az ágyam, lefekhetsz.

Mig három szál gyertya el nem ég,
Addig a szerelóm nem ölég,
Mig három szál gyertya el enm ég,
Addig a szerelóm nem ölég.

Sánta Vendelné gyémántlakodalmán
énekelte Sánta Vendelné, 1895.